

Korte studies in Mattheüs (76)

De doop in heilige geest (3)

De volgende koppeling die we zien tussen de doop van Johannes en de doop in heilige geest in Handelingen is Handelingen 8. Filippus was een van de mensen die uit Jeruzalem verjaagd waren door toedoen van de vijandige activiteiten van onder andere Saulus van Tarsen. Filippus kwam in Samaria en verkondigde daar het Evangelie van het Koninkrijk. Naar het lijkt geloofde een grote menigte de woorden van Filippus en zij werden door hem gedoopt.

'Maar toen zij Filippus geloofden, die het Koninkrijk van God en de Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden mannen en vrouwen.' (Hand. 8:12).

Deze mannen en vrouwen werden allemaal gedoopt. Deze doop was in de Naam van Jezus Christus (Hand. 2:38). Dat was de doop tot vergeving van de zonden; en dat was ook de inhoud van de doop van Johannes. Zij ontvingen wel deze doop in water, maar zij hadden nog niet ontvangen de doop in heilige geest. Dat wordt uit het vervolg duidelijk.

'Toen nu de apostelen die te Jeruzalem waren hoorden dat Samaria het Woord van God aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes. Toen zij waren afgekomen baden zij voor hen dat zij heilige geest mochten ontvangen. (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleen gedoopt in de Naam van de Heere Jezus).' Toen legden zij de handen op hen en zij ontvingen heilige geest.' (Hand. 8:14-17).

Ook dit kon kennelijk in die dagen na Pinksteren. Wel gedoopt zijn met de doop van Johannes in water, maar niet de heilige geest ontvangen hebben.

Er zijn nog een paar dingen in Handelingen 8:14-17 die wat verduidelijking nodig hebben.

Waarom moesten bijvoorbeeld Petrus en Johannes speciaal naar Samaria komen om te dopen in heilige geest? Filippus had kennelijk die macht niet om door gebed en handoplegging heilige geest aan anderen mede te delen. Het lijkt er heel sterk op dat dit alleen was voorbehouden aan degenen die vanaf het begin, vanaf de doop van Johannes tot aan de opneming van de Heere in de hemel, bij Hem waren geweest en zo getuigen en predikers werden van Zijn opstanding. Filippus hoorde daar niet bij. Hij had wel zelf heilige geest ontvangen, want hij was een van de zeven diakenen die vol waren van heilige geest (Hand. 6:3, 5); maar hij had niet de macht om die gave van heilige geest als het ware door te geven. Petrus en Johannes wel, omdat zij van de Twaalf waren.

De mensen in Samaria waren gedoopt, maar zij hadden geen heilige geest ontvangen. Dat gebeurde dus pas na het gebed van Petrus en Johannes en hun handoplegging. Tot die tijd was de Heilige Geest 'nog niet op hen gevallen'. Ik schrijf hier Heilige Geest met hoofletters, zoals ik ook 'Hij' (met een hoofletter) in het citaat van Handelingen 8:14-17 hierboven schreef, omdat dit 'vallen op'¹ van de Heilige Geest elders alleen voorkomt daar waar er in de tekst de Geest de Heilige staat, namelijk Handelingen 10:44 en 11:15 en het dus om God de Heilige Geest Zelf gaat.

Dit vallen van de Heilige Geest op de gelovigen is geen uitstorting van heilige geest. 'Vallen op' wordt elders ook gebruikt in de zin van omhelzen. Toen de zoon in de gelijkenis van de verloren zoon terugkwam en zijn vader hem zag komen viel deze hem om de hals (Luk. 15:20). En toen Johannes wilde weten wie de verrader zou zijn, 'viel hij' op de borst van Jezus. In beide gevallen wordt hetzelfde werkwoord gebruikt als in Handelingen 8:16. De Heilige Geest omhelsde hen als het ware en gaf hen heilige geest.

---

¹ Grieks *epiptoo*

Het volgende Schriftgedeelte dat ons een koppeling laat zien tussen de doop van Johannes en de gave van heilige geest lezen we in Handelingen 10. Toen Petrus ontboden werd in het huis van Cornelius, de godvruchtige hoofdman over honderd in Cesarea en hij daar na veel vijven en zessen was aangekomen, begon hij tegen de verzamelde aanwezigen zijn verhaal te doen.

'Dit is het woord dat Hij gezonden heeft aan de kinderen van Israël, waardoor Hij vrede verkondigt door Jezus Christus; Deze is een Heere van allen. U weet wat er gebeurd is in geheel Judea, wat begon in Galilea na de doop die Johannes gepredikt heeft.' (Hand. 10:36, 37).

Petrus begint met de doop van Johannes en hij vertelt dat het woord aan de kinderen van Israël was gezonden. Dat is op zijn minst een merkwaardig begin voor een boodschap aan heidenen. De laatste woorden van zijn korte preek gaan wederom over de boodschap van Johannes de Doper.

'Aan Hem [Jezus Christus] geven al de profeten getuigenis dat een ieder [van de kinderen van Israël] die in Hem gelooft vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam.' (Hand. 10:43).

De doop van Johannes was de doop der bekering tot vergeving der zonden. Dat Petrus hier 'vergeving van zonden' predikt, heeft direct verband met het begin van zijn prediking, toen hij over de doop van Johannes begon.

Daarna, direct daarna, zonder enige respons van de aanwezigen, gebeurde er iets heel opmerkelijks, hetgeen noch Petrus noch een van zijn broeders uit de besnijdenis zelfs maar had kunnen denken en verwachten.

'Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. En de gelovigen die uit de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus gekomen waren, ontzetten zich dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd.' (Hand. 10:44, 45).

De Heilige Geest omhelsde hen en Zijn gave werd over deze heidenen uitgestort.

Hier eindigt het niet mee. Toen Petrus dit zag, zei hij.

'Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, die de Heilige Geest ontvangen hebben, zoals ook wij? En hij beval dat zij gedoopt zouden worden in de Naam van de Heere.' (Hand. 10:47, 48).

Zij hadden de Geest ontvangen. De Geest der Waarheid, de andere Trooster, van Wie de Heere Jezus zei dat de wereld Die niet kon ontvangen (Joh. 14:16, 17). En zij kregen heilige geest, Zijn gave, uitgestort. Hierna werden zij gedoopt in de Naam van de Heere, in water.

Bedenk dat Petrus geen andere waterdoop kende dan die van Johannes de Doper. Er wás ook helemaal geen andere doop. Deze doop had niets te maken met een vervanging van de besnijdenis. Het was de doop van de bekering tot vergeving van zonden die toegang gaf tot het Koninkrijk der hemelen. Ook voor deze heidenen, van wie overigens Cornelius gezegd werd dat hij godvrezend was en waarschijnlijk de naam Jodengenoot verdiende, ook voor deze heidenen werd het Koninkrijk door Petrus ontsloten.

Ook in dit laatste gedeelte zien we weer dat de gave van de Heilige Geest door bemiddeling van een van de Twaalf kwam, namelijk Petrus. Verschil met het eerste gedeelte is dat er nu niet gesproken wordt over oplegging van handen.